

*Naturalisatie van Balian, Parsegh
en 21 anderen*

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Parsegh Balian en 21 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

In artikel 1, onder 1, wordt voorgedragen de verzoeker Parsegh Balian. Adressant werd in 1913 te Cairo in Egypte geboren. Hij bezit de Egyptische nationaliteit. Sedert begin 1954 is hij in ons land woonachtig. Verzoeker is gehuwd met een Nederlandse vrouw en kan als directeur van een naamloze vennootschap op voldoende wijze in het gezinsonderhoud voorzien.

De oud-Nederlander Zeger Jaring, genoemd in artikel 1, onder 2, werd in 1923 te Amsterdam geboren. In 1945 trad hij in het huwelijk met een Russische vrouw. Adressant vestigde zich in 1955 met zijn gezin in de Sovjet-Unie, waar hem de Russische nationaliteit werd verleend. Na twee jaren keerde het gezin naar Nederland terug. Verzoeker is uit het Russische staatsverband ontslagen, zodat hij thans zonder nationaliteit is. Hij verdient als timmerman het brood voor zich en de zijnen.

De Zuidslavische verzoeker Darij Krivec, genoemd in artikel 1, onder 3, werd in 1934 te Smartno in Zuidslavië geboren. Hij woont van 1957 af in Nederland. Adressant werkt als zelfstandig timmerman.

De in artikel 1, onder 4, genoemde Griekse verzoeker Nicolaos Mavroleon, werd in 1913 te Port Said in Egypte geboren. Met uitzondering van de jaren 1940 tot 1947, toen hij in Londen woonde, is adressant sedert 1932 hier te lande gevestigd. Als directeur van een cargadoorsbedrijf kan hij op genoegzame wijze in het gezinsonderhoud voorzien.

Sing Hoo The, de verzoeker, genoemd in artikel 2, werd in 1906 te Madioen in Indonesië geboren. Van 1926 tot 1933 studeerde adressant te Utrecht, waar hij met goed gevolg het doctoraal examen rechten aflegde. In laatstgenoemd jaar keerde hij naar zijn geboorteland terug. Sedert 1960 woont verzoeker definitief hier te lande. Hij is gehuwd met een van origine Nederlandse vrouw en is werkzaam als referendaris bij het Kabinet van de Gevolmachtigde Minister van Suriname. Zijn zoon Tek Lien is na de indiening van het verzoekschrift meerderjarig geworden. Het is billijk aan deze zoon eveneens het Nederlanderschap te verlenen. Hij is technisch tekenaar van beroep en wordt genoemd in artikel 3, onder 14. De ondergetekende meent dat er aanleiding is voor naturalisatie met afwijking van de wettelijke verblijfstermijn.

De personen, genoemd in de artikelen 3 en 4, worden in aanmerking gebracht voor kosteloze naturalisatie, hetzij omdat zij door de sedert 1949 gewijzigde staatkundige verhoudingen de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren, hetzij omdat zij als vluchtelingen worden aangemerkt (vgl. de toezegging in de Memorie van Antwoord aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal betreffende de Justitiebegroting voor 1962, zitting 1961—1962 — 6500, stuk nr. 10, sub 113).

De Hongaarse verzoeker Jozsef Bakai, genoemd in artikel 3, onder 1, werd in 1923 te Nagykallo in Hongarije geboren. Hij woont sedert eind 1956 in Nederland. Adressant is gehuwd

met een ook thans nog Nederlandse vrouw en is werkzaam als metselaar.

Marthinus Semuel Bakarbesij, voorgedragen in artikel 3, onder 2, werd in 1922 te Magelang in Indonesië geboren. Verzoeker woont sedert oktober 1962 in ons land; daarvoor woonde hij van 1951 af in Nieuw-Guinea. Adressant voorziet als schrijver op arbeidsovereenkomst bij het Centraal Bureau voor de Statistiek in het onderhoud van zich en zijn gezin.

Emile George Bauer, de verzoeker, genoemd in artikel 3, onder 3, werd in 1934 te Bogor (Indonesië) als Nederlander geboren. Hij verloor de Nederlandse nationaliteit omdat hij bij de soevereiniteitsoverdracht in 1949 met zijn moeder, die na het overlijden van haar eerste echtgenoot met een Nederlands onderdaan-niet-Nederlander was hertrouwd, aan Indonesië werd toegescheiden. Adressant woont sedert oktober 1962 in Nederland. Hij verschaft zich als perser een bestaan.

De verzoeker Armand Berghman, genoemd in artikel 3, onder 4, werd in 1932 te Djakarta in Indonesië geboren als zoon van een in 1930 met Europeanen gelijkgestelde vader en een van geboorte Nederlandse moeder. Hij woont sedert begin 1962 hier te lande. Adressant is gehuwd met een van oorsprong Nederlandse vrouw. Hij voorziet als assistent-boekhouder in het gezinsonderhoud. Hij heeft een Nederlandse opvoeding en Nederlands onderwijs genoten, zodat hij reeds in voldoende mate aan de Nederlandse samenleving is aangepast. Op grond van het vorenstaande bestaat er naar het oordeel van de ondergetekende aanleiding voor naturalisatie met afwijking van het in de wet omtrent de verblijfstermijn bepaalde.

De Bulgaarse verzoekster Borjanka Bozilova, genoemd in artikel 3, onder 5, werd in 1927 te Dragojinci in Bulgarije geboren. In 1950 vluchtte zij naar Zuidslavië; in 1956 kwam zij naar Nederland, waar zij sedertdien onafgebroken woonplaats heeft. Op kosten van het Universitair Asyloffonds studeerde zij medicijnen aan de Rijksuniversiteit te Groningen. In 1960 verkreeg zij de hoedanigheid van arts. Adressante, die thans in opleiding is voor kinderarts, is als assistente verbonden aan een kinderziekenhuis te Rotterdam.

De Duitse verzoekster Frieda Louise Eberhardt, genoemd in artikel 3, onder 6, werd in 1938 te Tangerang in Indonesië geboren. Zij verkreeg bij haar geboorte tevens de Nederlandse nationaliteit in de vorm van het Nederlands onderdaanschap. Adressante verblijft sedert 1960 in ons land. Zij is werkzaam als kantoorbediende. Ook in dit geval meent de ondergetekende dat op grond van voldoende assimilatie van het wettelijk bepaalde inzake de verblijfstermijn kan worden afgeweken.

De in artikel 3, onder 7, genoemde Hongaarse verzoeker Karoly Ferenczi, werd in 1915 te Boedapest geboren. Hij kwam in 1956 als vluchteling herwaarts. Adressant verdient als schrijver I bij de P.T.T. het brood voor zich en de zijnen.

Ferenc Kanik, genoemd in artikel 3, onder 8, werd in 1933 te Előszallas in Hongarije geboren. Hij bezit de Hongaarse nationaliteit. Tijdens de Hongaarse opstand in 1956 vluchtte hij naar ons land. Verzoeker is gehuwd met een Nederlandse vrouw en heeft als automonteur regelmatige inkomsten.

De Hongaarse verzoeker Istvan Lakatos, genoemd in artikel 3, onder 9, werd in 1932 te Vac in Hongarije geboren. In 1956 kwam hij als vluchteling naar Nederland. Adressant is

¹⁾ De ingewonnen ambtsberichten zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

gehuwd met een Nederlandse vrouw. Hij werkt als lasser en kan in het onderhoud van zich en zijn gezin voorzien.

De in artikel 3, onder 10, voorgedragen verzoeker Janos Nagy bezit de Hongaarse nationaliteit. Hij werd in 1932 te Farad in Hongarije geboren. Sedert december 1956 is hij in ons land woonachtig. Adressant is gehuwd met een ook thans nog Nederlandse vrouw. Hij verdient als fabrieksarbeider het brood voor zich en zijn gezin.

Tek Tjhiang Ong, de in artikel 3, onder 11, genoemde verzoeker, werd in 1932 te Soerabaja in Indonesië geboren. Hij is van 1949 af hier te lande gevestigd. Adressant behaalde hier het einddiploma H.B.S.-B. Hij is werkzaam als technisch-commercieel correspondent.

De Hongaarse verzoekster Lujza Schwetz, genoemd in artikel 3, onder 12, werd in 1896 te Bijeljina in Zuidslavië geboren. Adressante, die weduwe is, woont sedert 1956 in Nederland. In haar onderhoud wordt voorzien door haar hier te lande wonende kinderen.

De Hongaarse verzoeker Gyula Sovari, genoemd in artikel 3, onder 13, werd in 1916 te Hegyeshalom in Hongarije geboren. Adressant kwam eind 1956 als vluchteling via Oostenrijk naar Nederland, waar hij sedertdien onafgebroken heeft gewoond. Hij voorziet als kelner in het onderhoud van zich en de zijnen.

De verzoekster Corry Wenas, genoemd in artikel 3, onder 15, werd in 1929 te Bogor in Indonesië geboren. Op haar vader waren in 1911 de bepalingen voor Europeanen toepasselijk verklaard. In 1953 huwde zij te Djakarta met de oud-Nederlander Johannes Huijsentruijt, die het Nederlanderschap had verloren door optie voor de Indonesische nationaliteit. Tijdens de reis naar Nederland overleed haar echtgenoot op 31 mei 1962 te Bangkok. Adressante verblijft sedert juni van dat jaar in ons land. In het onderhoud van haar en haar gezin wordt voorzien. De ondergetekende is van oordeel dat er aanleiding

bestaat om over te gaan tot naturalisatie met afwijking van de wettelijke bepaling betreffende de duur van het verblijf in het Koninkrijk, omdat, gelet op het bepaalde in artikel 3, vierde lid, onder 2°, van de wet op het Nederlanderschap en het ingezetenschap (*Stb.* 1892, 268), verzoekster met haar oud-Nederlandse echtgenoot — indien deze nog in leven ware geweest — reeds thans gehernaturaliseerd had kunnen worden.

In artikel 4 worden voorgedragen de minderjarige kinderen Kainde, Hans, genoemd onder 1, werd in 1946 te 's-Gravenhage geboren, en Louis, genoemd onder 2, in 1949 te Djakarta. De vader was een inheems Nederlands onderdaan-niet-Nederlander en de moeder een uitheems onderdane. Met hun ouders kwamen zij in 1950 herwaarts. De vader overleed in 1955 te 's-Gravenhage, waarna de moeder het Nederlanderschap verkreeg door de verklaring af te leggen als bedoeld in artikel 10 van de Overeenkomst betreffende de toescheiding van staatsburgers. Haar zonen verkregen daardoor echter niet de Nederlandse nationaliteit. Beide jongens zijn scholier. Er wordt afgeweken van de wettelijke eis inzake de leeftijd, waartoe naar het oordeel van de ondergetekende aanleiding bestaat.

De Zuidslavische verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 3, de Griekse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 4, de Hongaarse verzoekers, genoemd in artikel 3, onder 1, 7, 8, 9, 10, 12 en 13, en de Bulgaarse verzoekster, genoemd in artikel 3, onder 5, zullen hun nationaliteit door de voorgestelde naturalisatie niet verliezen. Ten aanzien van de overigen geldt dat zij na naturalisatie niet van dubbele nationaliteit zullen zijn.

De hierhoven bedoelde Griekse verzoeker heeft zich bereid verklaard na de totstandkoming van zijn naturalisatie afstand te doen van de Griekse nationaliteit.

De Minister van Justitie,

Y. SCHOLTEN.